

VEST OG KINNOCKS SAG ILLUSTRERER BEHOV FOR LOVÆNDRING

Skatteministeriet har den 22. maj 2013 meddelt, at de ikke vil anke den meget omtalte skattesag mod fotomodellen Camilla Vest, som i november 2012 blev frikendt for skatteunddragelse af Landsretten, og efterfølgende fik Landsskatteretten ord for, at hun ikke havde været skattepligtig til Danmark i årene 2001-2003.

Selvom Skatteministeriet ikke vil anke sagen, er det ministeriets vurdering, at Landsretten har anlagt en mere lempelig fortolkning for, hvornår der indtræder fuld skattepligt til Danmark, end i hidtidig fortolkning. SKAT vil derfor udsende et såkaldt styresignal, som skal præcisere reglerne for, hvornår der indtræder fuld skattepligt for personer, som fx arbejder og bor i udlandet, men har bolig i Danmark.

CEPOS har i dette notat kulegravet praksis og undersøgt de hidtidige kriterier for, hvornår udenlandskdanskere med bopæl i Danmark bliver skattepligtige her til landet. Konklusionen er, at de hidtidige offentliggjorte afgørelser stritter i alle retninger, og at der ikke har været den retssikkerhedsmæssigt fornødne transparens og gennemsigtighed til regelanvendelsen. Det anbefales derfor, at Folketinget tager stilling til, om reglerne er tidssvarende i forhold til det nuværende it-baserede og globale samfund, vi lever i, hvor arbejdsliv og familieliv ikke nødvendigvis foregår i samme land, og hvor der derfor er en større risiko for, at flere og flere borgere kommer i klemme i skattesystemet.

1. Indledning

Det fremgår af kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, at personer, der har bopæl her i landet, er fuldt skattepligtige til Danmark.

For en person, der erhverver bopæl her i landet uden samtidig at tage ophold her, indtræder skattepligt i henhold til lovens § 1, nr. 1 først, når der tages ophold her i landet, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1, 1. pkt. Som sådant ophold anses ikke kortvarigt ophold her i landet på grund af ferie eller lignende, jf. § 7, stk. 1, 2. pkt.:

"For en person, der erhverver bopæl her i landet uden samtidig at tage ophold her, indtræder [fuld skattepligt] først, når han tager ophold her i landet. Som sådant ophold anses ikke kortvarigt ophold her i landet på grund af ferie eller lignende".

Der er altså to betingelser, som skal være opfyldt, før en person i en *tilflyttersituation* bliver fuldt skattepligtig i Danmark. Nemlig:

- At man har erhvervet sig en bolig her i landet
- At man har taget ophold her i landet, og dette ophold ikke er kortvarigt på grund af ferie eller lignende.

I praksis er det oftest spørgsmålet, om man har taget *ophold her i landet*, der volder de største fortolkningsmæssige udfordringer, da dette spørgsmål må vurderes ud fra en negativ afgrænsning af, hvad der menes med "kortvarigt ophold" her i landet, og hvad der menes med "ferie eller lignende".¹

¹ Niels Winther-Sørensen I "Skatteretten 1", Thomson Reuters 5. udgave s. 743

I notatet er foretaget en nærmere analyse af de offentliggjorte afgørelser på området, som illustrerer, at afgørelserne stritter i alle retninger, og at det er stort set umuligt at forudse retsstillingen for en udenlandskdansker, der kommer til Danmark for at arbejde. Konklusionerne er samlet i et oversigtskema, jf. **bilag 1**.

2. Kortvarigt ophold

Ved afgrænsning af, hvad der menes med "kortvarigt ophold" og "ferie eller lignende", spiller administrativ praksis en afgørende rolle. Det følger således af såvel forarbejder som af årelang praksis, at der *ikke* foreligger et "kortvarigt ophold" i tilfælde af:

- et uafbrudt ophold her i landet af en varighed på mere end 3 måneder, eller
- samlede ophold på i alt mere end 180 dage indenfor et tidsrum af 12 måneder.²

I TfS 1992.388 LSR fastslog Landsskatteretten eksempelvis, at der ikke ville indtræde fuld skattepligt for en skatteyder, som ville overholde grænserne på 3 måneder, respektive 180 dage inden for 12 måneder, selvom hans familie havde bosat sig her i landet. Ligesom SKAT København i sin afgørelse af 16. september 2010 (Stephen Kinnocks-sagen) udtaler:

"Selv om de nævnte 3 måneder, respektive 180 dage betragtes som et maksimum for ophold, viser praksis, at der er tale om en skematisk regel, hvor rammen kan udnyttes fuldt ud".³

Af SKATs Juridiske Vejledning fremgår tilsvarende:

"Ophold under de 3 måneder, eller 180 dage, udløser efter praksis ikke skattepligt for personer, hvis ophold i landet har et overvejende feriemæssigt præg. Det er dog en betingelse, at opholdet her ikke er nødvendiggjort af en regelmæssig (løbende) personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, fx deltagelse i eller tilsyn med ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet."⁴

Overstiger opholdets længde disse grænser på henholdsvis 180 dage indenfor 12 måneder eller 3 måneder i træk, indtræder skattepligten på det tidspunkt, hvor personen tog ophold i Danmark.

3. Ferie eller lignende

Mens praksis er rimelig klar og for så vidt objektiveret, hvad angår spørgsmålet om de kriterier, der kendetegner et "kortvarigt ophold", er det forbundet med stor usikkerhed, hvornår man holder sig indenfor ordlyden af "ferie eller lignende". Herunder i hvilket omfang dette kriterium giver skatteyderen adgang til at arbejde under sine ophold i Danmark, uden at der derved indtræder skattepligt.

Usikkerheden omkring retstilstanden forstærkes af, at der kun er offentliggjort et begrænset antal sager, og at det derfor kan være svært at afgøre præcist, hvilke principper der er lagt til grund i de forskellige afgørelser. Eksempelvis udløste det ikke skattepligt, at en fodboldspiller deltog på det danske landshold eller spillede kampe for sit hold i Danmark, hvorimod en cykelrytters deltagelse i et dansk 6-dagesløb ville udløse fuld skattepligt for den pågældende.⁵

Da afgørelserne ikke er offentliggjort, har skatteydere og rådgivere begrænset mulighed for at vurdere, hvilke forhold der præcist har begrundet, at afgørelserne faldt forskelligt ud. Dette er også årsagen til den store debat omkring Camilla Vest og Stephen Kinnock-sagerne.

² Se eksempelvis forarbejderne til 1967-loven samt Skatteministeriet meddelelse i skd. 1972.21.39.

³ http://multimedia.pol.dk/archive/00672/Kinnocks_skatteafg_672032a.pdf

⁴ SKATs Juridiske Vejledning, afsnit C.F. 1.2.2, jf.

<http://www.skat.dk/SKAT.aspx?oId=1977373&chk=206519>

⁵ Afgørelserne er ikke offentliggjort, men er omtalt af Niels Winther-Sørensen i "Skatteretten 1", Thomson Reuters 5. udgave s. 745-746.

4. Praksis om hvor meget man må arbejde

CEPOS har nedenfor gennemgået de sager, som SKAT har offentliggjort, og som derfor indgår som fortolkningsmæssige bidrag i relation til, hvor meget og under hvilke omstændigheder man hidtil har kunnet arbejde under sit ophold i Danmark, uden at den danske skattepligt bliver udløst.

For at følge udviklingen i praksis, er afgørelserne opremset i kronologisk rækkefølge, og altså uden hensyntagen til, om de pågældende personer er vurderet som skattepligtige eller ej.

4.1. Ulønnet medhjælp på søns minkfarm 16 uger om året

TFS 1990.163 LSR omhandlede en skatteyder, der var fraflyttet Danmark og nu var skattepligtig i England, hvor han boede med sin hustru. Han havde sommerhus i Danmark, som han opholdte sig i, når han var på ferie her i landet. Under sine ophold bidrog han gerne som ulønnet arbejdskraft på sønnens minkfarm.

Skat fandt - ud fra en samlet konkret vurdering - at han ikke var skattepligtig i Danmark:

”Når det herefter henses til, at sommerhuset i Danmark ikke er godkendt til helårsbeboelse, og at det ikke kan karakteriseres som sædvanligt med hensyn til pris og størrelse, samt henset til opholdenes længde her i landet og til det i øvrigt oplyste og klagerens aktivitet, findes der efter en samlet bedømmelse ikke at være tilstrækkeligt grundlag for at statuere, at klageren efter emigrationen til England har bevaret bopæl her i landet”.

Selvom afgørelsen reelt er en såkaldt ”fraflyttersag” og ikke en ”tilflyttersag”, illustrerer den, at man under konkrete omstændigheder godt kan arbejde under sine ophold i Danmark, uden at det nødvendigvis udløser skattepligt. Fx hvis arbejdet er ulønnet, af begrænset karakter og hvis ens nærmeste familiemæssige tilknytning er i et andet land end Danmark.

4.2. 80 årlige erhvervsbetingede overnatninger

TFS 1992.198 LR omhandlede en dansker der boede i England sammen med sin familie. Personen påtænkte at erhverve en ejerlejlighed i Danmark til brug for forretningsrejser og møde, samt til feriebolig og børnenes uddannelse. Ejerlejligheden påtænkte benyttet til ca. 80 overnatningerne årligt, som fordelte sig med 2-4 ugers ferie for familien, mens resten vedrørte overnatninger i forbindelse med arbejdsmæssige opgaver.

Ligningsrådet fandt, at arbejdets omfang i Danmark var af en så løbende og regelmæssig karakter, at det ikke havde karakter af ”ferie eller lignende”. På den baggrund ville de påtænkte arbejdsrelaterede ophold udløse fuld skattepligt i medfør af kildeskattelovens § 7, stk. 1. jf. § 1, stk. 1. nr. 1.

4.3. Weekendophold i en begrænset årrække

I TFS 1992.388 LSR er der tale om en familie, som i en årrække har boet i udlandet, men som nu påtænker at erhverve en landbrugsejendom med bopælspligt i Danmark, hvilket på sigt skal fungere som parrets fælles hjem. I begyndelsen er det alene hustruen, der skal bo i huset, da manden fortsat vil have bopæl og varetage sit job i udlandet, hvorfra han udfører sit indtægtsgivende arbejde, hvor han er direktør for en virksomhed, som er 49 pct. ejet af et dansk selskab.

Landsskatteretten lagde til grund, at manden ikke ville foretage erhvervsaktiviteter under sine ophold i Danmark. På det grundlag fandt Landsskatteretten - i modsætning til Ligningsrådet - at han først ville blive fuldt skattepligtig til Danmark, når han senere afsluttede sit arbejde i udlandet, og tog fast bopæl i huset på dansk grund.

4.4. Den danske operasangerindes enkeltstående arrangementer

TfS 1997.590 LSR vedrørte en i udlandet bosat operasangerinde, som havde helårsbolig her i landet, selvom hendes primære bopæl lå i Schweiz, hvor hun boede med sin amerikanske mand.

Landsskatteretten fandt, at hun ikke ville blive fuldt skattepligtig, hvis hun deltog i enkeltstående arrangementer her i landet:

”Retten fandt ikke, at ophold i forbindelse med et enkeltstående engagement af kortere varighed inden for et år i sig selv ville føre til, at klageren blev fuldt skattepligtig til Danmark i henhold til kildeskattelovens § 7, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1. Et sådant enkeltstående engagement kunne ikke anses for løbende, regelmæssig varetagelse af et indtægtsgivende erhverv, således at ophold alene i forbindelse hermed var omfattet af § 7, stk. 1, 2. pkt.

Som spørgsmålet var formuleret fandt retten imidlertid, at karakteren og omfanget af klagerens ophold ikke i tilstrækkelig grad var præciseret, således at spørgsmålet var egnet til besvarelse ved bindende forhåndsbesked. Der var herved henset til, at hyppigheden af klagerens deltagelse i engagementer sammenholdt med øvrige ophold i Danmark ikke var fyldestgørende angivet i spørgsmålet.”

Afgørelsen vender principielt lovtekstens ordlyd *”ferie eller lignende”* på hovedet, idet Landsskatteretten reelt giver adgang til, at udenlandskdanskere kan komme til Danmark for at arbejde, hvis blot der er tale om et enkeltstående arrangement, som ikke kan anses for løbende, regelmæssig varetagelse af et indtægtsgivende erhverv. Formålet med rejsen til Danmark behøver altså ikke at være ferie, men kan under konkrete omstændigheder være begrundet i arbejde.

4.5. Den ansattes 14 dages undervisningsforberedelse

SKM 2002.252 LR vedrørte en dansker bosat i Schweiz, som ville erhverve helårsbolig i Danmark. Ligningsrådet fandt, at der ville indtræde dansk skattepligt, hvis den pågældende i sin sommerferie tog arbejde hos en dansk arbejdsgiver af en måneds varighed. Derimod ville der ikke indtræde dansk skattepligt, hvis den pågældende - under sit ferieophold i Danmark - udførte arbejdsmæssige opgaver i 14 dage i form af forberedelse mv. til brug for undervisning i Schweiz. Ligningsrådet begrundede afgørelsen med følgende:

”Såfremt der under opholdet i Danmark personligt varetages indtægtsgivende erhverv her, kan den fulde skattepligt efter § 1, stk. 1, nr. 1 efter omstændighederne indtræde straks fra begyndelsen af det første ophold efter bopælservhøvelsen.

Den i Danmark foretagne forberedelse af undervisningsmateriale anses at udgøre en så lille del af hovedbeskæftigelse, undervisningen, som foretages i Schweiz. Henset hertil samt til at A har bopæl i og anden fast tilknytning til Schweiz og derfor som regel opholder sig dér, vil forberedelse af undervisningsmateriale m.v. i henholdsvis 1, 7 eller 14 dage efter Told- og Skattestyrelsens opfattelse ikke have karakter af regelmæssig (løbende), personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, hvorfor opholdene i Danmark må betragtes som kortvarige ophold på grund af ferie og lignende.”

Sagen illustrerer, at det vil udløse dansk skattepligt, hvis man som udenlandskdansker med bopæl her i landet påtager sig fx et sommerferiejob i Danmark, men at man godt kan varetage arbejdsrelaterede opgaver her i landet, så længe disse kun udgør en lille del af ens hovedbeskæftigelse og så længe, man i øvrigt har bopæl, fast tilknytning og primært ophold i et andet land, jf. afgørelsens ordlyd: *”Henset hertil samt til at A har bopæl i og anden fast tilknytning til Schweiz og derfor som regel opholder sig dér.”*

Også denne afgørelse illustrerer altså, at desto større ens tilknytning er til udlandet, desto mindre er incitamentet for, at der kan statueres dansk skattepligt i forbindelse med arbejde her i landet.

4.6. Direktørens 16 tjenesterejser indenfor 5 måneder

SKM2006.41.SR vedrørte en sag, hvor en dansk familie var flyttet fra Danmark i 2003, da manden fik job som direktør i udlandet. I 2005 flyttede hustruen og børnene tilbage til Danmark, og manden forventede at besøge sin familie 19 gange i løbet af perioden 1. oktober 2005 til 28.

februar 2006. Han ville i samme periode opholde sig i København i forbindelse med tjenesterejser i ca. 16 dage.

Skatterådet fandt, at de 16 tjenesterejser indenfor en periode af 5 måneder måtte betragtes som kortvarige ophold i Danmark *for at udføre arbejde*, og at der derfor ikke forelå et kortvarigt ophold her i landet på grund af ferie eller lignende:

”SKAT finder, at de nævnte tjenesterejser til København, hvor A bor på hotel, må betragtes som kortvarige ophold i Danmark for at udføre arbejde her.

Bestemmelsen om, at kortvarigt ophold her i landet på grund af ferie eller lignende, der ikke medfører, at fuld skattepligt indtræder i medfør af kildeskattelovens § 7, stk. 1, omfatter ikke kortvarige ophold i Danmark for at udføre arbejde her.

SKAT finder derfor, at As fulde skattepligt til Danmark er genindtrådt på det tidspunkt efter marts 2005, hvor han foretager sin første tjenesterejse til Danmark, idet han på dette tidspunkt har taget ophold i Danmark, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1.”

Afgørelsen skal ses i sammenhæng med TfS 1997.590 LSR om operasangerindens enkeltstående arrangementer. På baggrund af de to afgørelser kan det således konstateres, at det ikke er det blotte forhold, at man kommer til Danmark *for at arbejde*, der udløser den fulde skattepligt, jf. TfS 1997.590 LSR. Dét, der udløser skattepligten, er derimod, om den i Danmark udøvede erhvervsaktivitet udgør en regelmæssig, personlig varetagelse af ens indtægtsgivende erhverv, jf. SKM 2006.41 SR, ligesom det indgår i vurderingen, om man har bopæl og anden fast tilknytning til et andet land, herunder om man som regel opholder sig dér, jf. SKM 2002.252 LR.

4.7. Galleri i sommerbolig

Sagen [SKM2006.212.SR](#) vedrørte en kunstner, som var bosiddende og skattemæssigt hjemmehørende i Schweiz, men som ønskede at drive galleri fra sin sommerbolig i Danmark 8-12 weekender om året.

Skatterådet vurderede, at hun ville blive fuldt skattepligtig her til landet, såfremt hun etablerede et galleri i Danmark og opholdt sig her med henblik på at drive salgsvirksomhed fra galleriet. Opholdet kunne ikke karakteriseres som ”ferie eller lignende”, men måtte derimod anses som et ophold forbundet med varetagelse af indtægtserhvervelse, jf. kildeskatteloven § 7.

4.8. Skattepligt af hjemmearbejdsdag og weekendordning på mere end 3 år.

[SKM 2007.353 SR](#) vedrørte en familie, som siden 2000 havde boet i USA. I 2006 flyttede hustruen og børnene imidlertid hjem til Danmark, mens manden bosatte sig i Belgien, hvor han havde job.

Skatterådet udtalte, at det ville medføre fuld skattepligt til Danmark, hvis han havde en fast ugentlig arbejdsdag i Danmark:

”Efter SKATs opfattelse vil en arbejdsdag om ugen i Danmark medføre, at der er tale om regelmæssig, løbende, personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv. Dette var ikke tilfældet for personerne i [SKM2002.252.LR](#) (TfS 2002.504 LR) og TfS 1997.590 LSR, der omhandlede henholdsvis forberedelse af undervisning i ferien her i landet 14 dage om året, og en operasangers ophold i forbindelse med et enkeltstående arrangement af kortere varighed inden for et år.”

Skatterådet bekræftede derudover, at manden ikke ville blive skattepligtig til Danmark, hvis han holdt weekender og ferie hos sin familie i Danmark. Det var dog en forudsætning, at ”weekendordningen” ikke strakte sig ud over 2-3 år, da en længerevarende periode ville give opholdene en så fast karakter, at den fulde skattepligt vil indtræde ved første opholdsdag:

”det er SKATs opfattelse, at opholdene kun kan anerkendes som feriemæssige, såfremt der er tale om en midlertidig ordning, der ikke strækker sig ud over 2-3 år. En længerevarende periode

vil give opholdene en så fast karakter, at den fulde skattepligt vil indtræde ved første opholdsdag.”

Kravet om, at ”weekendordningen” kun måtte have midlertidig karakter, blev ikke påberåbt af SKAT København i Stephen Kinnock-afgørelsen af 16. september 2010. Efter kritik heraf i Berlingske og BT udsendte SKAT den 19. oktober 2012 en pressemeddelelse, hvor de begrundede det med, at SKAT slet ikke har lov til at stille et sådan krav:

”Fristen på 2-3 år stammer oprindeligt fra en landsskatteretskendelse fra 1992, hvor skatteyderen specifikt havde spurgt om en tidsmæssigt afgrænset periode på nogle ganske få år. Skatteyderen fik et positivt svar på sit spørgsmål, men det kan ikke heraf udledes, at der generelt skulle gælde en grænse på 2-3 år. Noget sådant kan heller ikke udledes af kildeskatteloven. Derfor er 2007-afgørelsen forkert for så vidt angår det anførte om tidsbegrænsningen.

Fejlen blev rettet i 2010, da man blev opmærksom på den. Skatteministeriet rettede fejlen i den førstkommande ajourførte offentliggørelse af ligningsvejledningen i januar 2011.”⁶

SKAT hævdede på den baggrund, at der ikke var tale om en ændring af fast praksis men derimod en ”rettelse af fejl i ligningsvejledningen”. Da SKAT imidlertid kun offentliggør principielle afgørelser i sine juridiske vejledninger, må den fortolkning, som SKAT lagde til grund i SKM 2007.353 SR, anses som ”fast praksis” både internt i SKAT og blandt eksterne rådgivere, så længe SKAT ikke melder andet ud.

At SKAT hævder, at der ikke med Kinnock-sagen er sket en praksisændring i forhold til SKM 2007.353 SR, har derfor ingen praktisk betydning for dem, som fortolkede SKM 2007.353 SR som en principiel afgørelse, som illustrerede fast praksis, og som SKAT derfor havde medtaget i sin juridiske vejledning.

4.9. Bestyrelsesmøder i eget selskab udløste skattepligt

SKM2009.813.LSR vedrørte en sag, hvor skattepligten indtrådte som følge af deltagelse i 4 bestyrelsesmøder. Landsskatteretten fandt ikke, at SKM 2002.252 LR var til hinder for dette resultat, idet denne afgørelse bl.a. vedrørte forberedelse af undervisning for en udenlandsk arbejdsgiver, hvilket retten ikke mente, man kunne sammenligne med deltagelse i ledelsen af et dansk selskab:

”Det fremgår af cirkulære nr. 72 af 17. april 1996 til ligningsloven samt TfS 1995, 242 LR, at bestyrelsesmøder sidestilles med udførelse af arbejde.

Det beror herefter på en konkret vurdering, om klagerens deltagelse i bestyrelsesmøder i Danmark er omfattet af kildeskattelovens § 7, stk. 2.

Det er rettens opfattelse, at deltagelse i bestyrelsesmøder i Danmark under de oplyste omstændigheder, vil have en sådan karakter, at de udgør en løbende personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, jf. TfS 1997, 590. Der er således tale om regelmæssig deltagelse i ledelsen af et selskab i Danmark, hvori klageren er aktionær. Den påberåbte afgørelse SKM2002.252.LR er efter rettens opfattelse ikke til hinder for dette resultat, idet denne afgørelse bl.a. vedrørte forberedelse af undervisning for en udenlandsk arbejdsgiver, hvilket ikke kan sammenlignes med deltagelsen i ledelsen af det danske selskab.”

Afgørende var, at den pågældende person var hovedaktionær i det selskab, som bestyrelsesmøderne vedrørte. Deltagelsen i bestyrelsesmøderne ansås derfor for løbende personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv. I den kontekst kunne det ikke tillægges afgørende betydning, at skatteyderens primære bopæl, ophold og faste tilknytning (dvs. familieliv) foregik i et andet land.

⁶ <http://www.skat.dk/SKAT.aspx?oId=2068261>

4.10. SKATs og Landsskatterettens afgørelse i Camilla Vest-sagen (2010)

Sagen vedrørte fotomodellen Camilla Vest, som var fraflyttet Danmark i 1995.⁷ I 2000 flyttede hendes ægtefælle tilbage til Danmark for at arbejde. SKAT vurderede, at de modelopgaver, som hun efterfølgende varetog i Danmark, udløste dansk skattepligt for hende. Den 27. januar 2010 traf SKAT således afgørelse om, at Camilla Vest var fuldt skattepligtig til Danmark fra den 21. september 2000, og at hun skulle betale skat i Danmark fra den 1. januar 2001.

Afgørelsen blev indbragt for Landsskatteretten, som den 6. december 2010 stadfæstede afgørelsen.⁸ I forbindelse med sagens behandling ved Landsskatteretten uddybede SKAT sin afgørelse med følgende bemærkninger:

”Afgørelse er truffet ud fra en helhedsvurdering af sagens faktiske omstændigheder, bopæl tilknytning, ophold og erhvervsudøvelse i Danmark.

Klageren har haft bopæl i Danmark siden 1. august 2000 og har efter erhvervelsen af bopæl udført arbejde i Danmark første gang den 21. september 2000. Der er ikke tale om et enkeltstående arbejde, idet klageren også udførte arbejde i Danmark den 22. september 2000, den 10. oktober 2000, den 20. november 2000, den 22. februar 2001, den 23. februar 2001 og den 20. marts 2001.

Klageren har den 21. oktober 2002 og 12 måneder tilbage opholdt sig i Danmark i mere end 180 dage og ville alene af denne grund blive skattepligtig til Danmark fra den 22. oktober 2001.

Der henvises desuden til Landsskatterettens kendelse refereret i TfS 2010.102.”⁹

Landsskatteretten erklærede sig enig med følgende begrundelse:

”Landsskatteretten er enig med skattecenteret i, at klagerens fulde skattepligt til Danmark indtrådte den 21. september 2000. Der er i den forbindelse lagt vægt på, at klageren denne dato udøvede indtægtsgivende arbejde i Danmark, og at hun ligeledes i de kommende år har arbejdet som model i Danmark. Der er endvidere lagt vægt på, at klagerens ægtefælle og familie på dette tidspunkt boede i Danmark.”

Afgørelsen strider principielt med afgørelsen i TfS 1997. 590 LSR, da operasangerinden - i modsætning til Camilla Vest - gerne måtte tage til Danmark for at foretage enkeltstående arbejder. Forskelsbehandlingen kan undre, da et operajob og et modeljob i skatteretlig henseende må anses som sammenlignelige, idet begge former for jobs er kendetegnet ved enkeltstående opgaver af tidsbegrænset varighed, og hvor der også hersker en relativ stor grad af selvbestemmelsesret i jobfunktionen.

På den anden side havde operasangerinden både sin primære bolig, sit primære ophold og sine familiemæssige bånd i udlandet, hvorimod Camilla Vests ophold i Danmark var af væsentligt hyppigere karakter, idet SKAT i hvert fald for visse perioder vurderede, at hun havde overskredet 180-dages reglen. Derudover afveg Camilla Vest-sagen fra TfS 1997.590 LSR ved, at hendes mand boede her i landet, hvilket Landsskatteretten i sin vurdering tillagde betydning.

Sammenfattende kan det konstateres, at SKAT og Landsskatteretten anså Camilla Vest for skattepligtig til Danmark, fra første gang hun arbejdede her i landet, efter at hendes mand var

⁷ Hele sagsforløbet er beskrevet i [SKM 2012.732 Ø](#)

⁸ Landsskatterettens afgørelse af 6. december 2010, jf.

<http://www.afgoerelsesdatabasen.dk/showdoc.aspx?t=%2fV1%2fNavigation%2fKoncept+Skat%2fDomssilo%2fLandsskatterettens+kendelser%2f&fn=year%3a2010&docId=dom-lsr-10-01229-full>

⁹ SKM 2009.813 LSR

flyttet tilbage. Den fulde skattepligt indtrådte på baggrund af en kombination af mange opholdsdage i Danmark, samt 3-4 modeljobs i 2000, 3 i 2001 og ét i 2002. Derudover er det et faktum, at hun ikke havde indgivet selvangivelse for indkomstårene 2004 og 2005 - hvor hun var bosat i Danmark - hvilket kan have haft betydning for, at hun fra starten blev anset som en modspiller og ikke en medspiller i SKATs øjne.

4.11. Stephen Kinnock-afgørelsen af 16. september 2010 offentliggjort i august 2012
[SKAT Københavns afgørelse af 16. september 2010](#) vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt Stephen Kinnock ville være skattepligtig til Danmark efter, at han og statsminister Helle Thorning Schmidt havde erhvervet bolig i København i 2000, og efter at Helle Thorning Schmidt var flyttet tilbage til Danmark i 2004 sammen med parrets børn.

SKAT vurderede for det første, at Stephen Kinnock ikke havde været her i en sammenhængende periode på mere end 180 dage. Derefter afgjorde SKAT København, at ét møde i 2009 og to møder i 2010 - dvs. i alt 3 møder indenfor 10 måneder - samt besvarelse af få enkeltstående telefonopkald og eventuelle mails, ikke ville statuere en sådan "regelmæssig fast og kontinuerlig varig erhvervsmæssig beskæftigelse eller varetagelse af indtægtsgivende erhverv her i landet", at det ville udløse dansk skattepligt:

"Et enkeltstående møde lørdag den 8. august 2009 og efterfølgende i indkomståret 2010 indtil nu to møder henholdsvis fredag den 11. juni 2010 og onsdag den 16. juni 2010 i Danmark af erhvervsmæssig karakter, kan således efter SKATs opfattelse ikke begrunde indtræden af fuld skattepligt hverken den 1. januar 2009 eller den 8. august 2009, ligesom besvarelse af få enkeltstående telefonopkald og eventuelle mails findes ikke at kunne føre til et andet resultat. Der er ikke herved påbegyndt en regelmæssig fast og kontinuerlig varig erhvervsmæssig beskæftigelse eller varetagelse af indtægtsgivende erhverv her i landet."

De faktiske forhold i Stephen Kinnock-sagen er på mange måder sammenlignelige med de faktiske forhold i [SKM2006.41.SR](#), [SKM 2007.353 SR](#) og i Camilla Vest-sagen. De vedrører alle personer, der - ligesom Kinnock - har både bopæl og familie i Danmark, og som udfører arbejde i Danmark af mere eller mindre omfang. I samtlige af de tre sager blev det vurderet, at det ville udløse fuld skattepligt, hvis de udøvede erhvervsmæssige aktiviteter her i landet, svarende til henholdsvis 16 tjenesterejser indenfor 5 måneder, 1 ugentlig arbejdsdag og 8 modeljobs indenfor 3 år. I relation til Camilla Vest afgørelsen skal det dog samtidig tages i betragtning, at SKAT vurderede, at hun også befandt sig her i landet i over 180 dage.

Stephen Kinnock-afgørelsen er altså første offentligt tilgængelige sag, hvor en person ikke er blevet fundet fuld skattepligtig til Danmark, selvom han har både arbejde, bopæl og familie her i landet. Afgørelserne i TFS 1990.163 LSR (den ulønnede far, som havde hustru i England), TFS 1997.590 LSR (operasangerinden med mand i Schweiz), [SKM 2002.252 LR](#) (arbejde under 14 dages ferie i Danmark) vedrørte således alle personer, som havde størst tilknytning - herunder familiemæssig tilknytning - til et andet land. Dermed ikke sagt, at Stephen Kinnock er den første, der ikke bliver fundet fuld skattepligt under de nævnte omstændigheder. Andre tilsvarende sager er bare ikke offentliggjort, jf. skemaet med oversigt over praksis.

Det er derfor ikke korrekt, når SKAT København vurderer, at det ikke spiller nogen betydning for den fulde skattepligt, om ens ægtefælle og børn bor her i landet:

"Betydningen af den personlige tilknytning til Danmark, som at ægtefællen og børn bor her i landet, ses ikke i nogen afgørelser at være udslagsgivende, hvor der statueres fuld skattepligt"

[SKM 2002.252 LR](#) og Landsskatterettens afgørelse i Camilla Vest-sagen bekræfter, at den familiemæssige tilknytning til Danmark betyder noget og indgår som kriterier ved vurdering af den fulde skattepligt.

SKAT København kunne derfor godt være nået frem til en afgørelse, der statuerede fuld skattepligt for Stephen Kinnock. Det ville være i tråd med [SKM2006.41.SR](#), [SKM 2007.353 SR](#) og

flugte med SKATs afgørelse i Camilla Vest-sagen. På den anden side kan det også konstateres, at Stephen Kinnocks mødeaktivitet i Danmark var relativt begrænset - 3 møder indenfor 10 måneder - hvorfor det er både forståeligt og juridisk acceptabelt, at SKAT København baserer sin fortolkning på Tfs 1997.590 LSR om operasangerindens "enkelstående arrangementer". Men dybest set svarer de faktiske forhold i sagen snarere til [SKM2006.41.SR](#), [SKM 2007.353 SR](#) og Camilla Vest-sagen, hvormed sagen kunne være faldet ud til begge sider. At SKAT ikke i højere grad "matcher" Camilla Vest-sagen og Stephen Kinnock-sagen kan skyldes to forhold. Enten, at de to skattecentre ikke har kendt til eksistensen af hinandens skattesager. Eller, at de har vurderet sagerne som forskellige, allerede af den grund, at SKAT anså Camilla Vest for en modspiller og Stephen Kinnock som en medspiller.

I relation til [SKM2006.41.SR](#) synes den eneste reelle forskel i forhold til Stephen Kinnock-sagen at være mængden af møder (16 tjenesterejser indenfor 5 måneder, mod Kinnocks 3 møder indenfor 10 måneder). Eksempelvis har begge bopæl og primært ophold i udlandet, begge har familiemæssige forhold i Danmark, og begge personer er ansatte i ledende stillinger. Ligeledes må det formodes, at det også i Kinnocks tilfælde gør sig gældende - som tilfældet var i [SKM2006.41.SR](#) - at de afholdte møder i Danmark var nødvendige for at varetage hans job. Det må i hvert fald være tilfældet for så vidt angår det møde, hvortil han ankommer i privatfly og flyver væk samme dag, og som derfor hverken har karakter af spontanitet eller tilfældighed, endelige falder ind under lovttekstens krav om "*kortvarige ophold på grund af ferie og lignende*".

I relation til [SKM 2007.353 SR](#) har SKAT efterfølgende udsendt en pressemeddelelse om, at det var forkert, at man i denne afgørelse havde vurderet, at "weekendordninger" ikke måtte strække sig ud over 3 år, jf. omtalen ovenfor i afsnit 4.7 om netop [SKM 2007.353 SR](#).

I relation til Camilla Vest-sagen beror den reelle forskel på 3 forhold. Nemlig at SKAT vurderede, at hun havde befundet sig i Danmark i over 180 dage indenfor en sammenhængende periode på 12 måneder, at hun - i modsætning til Stephen Kinnock - blev anset som modspiller og ikke medspiller, ligesom også antallet af arbejdsdage i Danmark var forskelligt, men dog sammenligneligt - alt efter opgørelsesmetode. Eksempelvis havde Stephen Kinnock - alt efter opgørelsesmetode - haft:

- 2 møder indenfor ét kalenderår (2009).
- 2 møder indenfor én måned (2009).
- 3 møder indenfor 10 sammenhængende måneder samt besvarelse af telefon og mails.

Til sammenligning havde Camilla Vest - alt efter hvordan man opgør det - haft:

- 8 modeljobs indenfor 3 år, dvs. *gennemsnitligt* 2-3 jobs pr. år.
- 4 modeljobs i ét kalenderår (2000).
- 2 modeljobs indenfor én måned (september 2000).
- 7 modeljobs indenfor en sammenhængende periode på 7 måneder (sep. 2000-apr.2001).

Sagerne illustrerer, at opgørelsesmetoden - herunder for hvilken periode man opgør arbejdsdagene i - har betydning for SKATs vurdering af, hvor intens arbejdsomfanget i Danmark er. Men hverken lovforklaring eller praksis dikterer én bestemt måde at opgøre arbejdsdagene på. Eksempelvis blev det i Tfs 1997.590 LSR godkendt, at der kunne ske ét enkeltstående arrangement indenfor ét kalender år. Til sammenligning udløste 16 dages tjensterejse indenfor en *sammenhængende periode* på 5 måneder (oktober 2005 til og med februar 2006) skattepligt i [SKM2006.41 SR](#).

På baggrund af praksis kan det således ikke udelukkes, at det vil udløse dansk skattepligt med tilbagevirkende kraft til 2009, hvis Stephen Kinnock også har haft møder på dansk grund i 2011 og 2012. Dermed kan der efter konkrete omstændigheder være etableret et sådant fast mønster

af spontane "ad hoc møder", at disse må anses som nødvendige for hans løbende indtægtserhvervelse.¹⁰

4.12. Den grønlandske direktør

[SKM 2012.311.LSR](#) ligner på mange måder Stephen Kinnock-sagen, idet den vedrørte en direktør bosat i Grønland, men hvor hustruen var flyttet tilbage til deres fælles hus i Danmark. Direktøren anmodede derfor om bindende svar på, om han ville blive skattepligtig til Danmark, hvis han under nærmere omstændigheder påtog sig et arbejde her i landet.

Landsskatteretten fandt - i modsætning til, hvad der blev anført i Kinnock-sagen - at den pågældende person ville blive skattepligtig, hvis han under sine ophold i Danmark besvarede mails og telefonopkald mv.

Afgørelsen skal ifølge SKAT, jf. [SKM2011.673](#). SKAT forstås på den måde, at enkeltstående arbejdsmæssige opgaver - som at besvare mails og telefonopkald mv. - godt kan håndteres, uden at fratage det kortvarige ophold sin karakter af "ferie eller lignende". Men hvis den pågældende indretter sig på at skulle arbejde under længere ophold - dvs. i en længere periode end hvad der normalt kan anses som ferie, og under sit ophold står til rådighed for sit arbejde - så kan opholdet ikke anses for at være kortvarigt på grund af ferie eller lignende. De almindeligt gældende grænser for ophold her i landet (180-dages reglen og 3-måneders reglen) gælder således ikke, hvis den pågældende kombinerer opholdet med udøvelse af erhverv.

4.13. Direktørens jule- og sommerferie

I [SKM 2012.140 SR](#) anførte Skatterådet, at "alle former for arbejde som udgangspunkt må anses for uforeneligt med "ferie eller lignende"."

Da skatteyderen imidlertid kun opholder sig i Danmark ca. 6 uger om året i forbindelse med sommer- og juleferie, fandt Skatterådet, at sporadisk besvarelse af e-mails og telefonopkald, havde karakter af enkeltstående arbejdsmæssige opgaver, at de ikke ville fratage det kortvarige ophold sin karakter af "ferie eller lignende". Skatterådet kunne på den baggrund bekræfte, at spørgers fulde skattepligt til Danmark, jf. KSL § 1, stk. 1, nr. 1 ikke genindtræder, jf. KSL § 7, stk. 1, hvis han under familiens kortvarige ferieophold her i landet udfører arbejde af begrænset omfang og karakter (i form af besvarelse af e-mails og telefonopkald).

4.14. Østre Landsrets afgørelse i Camilla Vest-sagen af 5. november 2012

[Den 5. november 2012](#) traf Østre Landsret afgørelse i straffesagen mod Camilla Vest.

I modsætning til såvel SKAT som Landsskatteretten, fandt Landsretten ikke, at de 8 modeljobs i perioden 2001 - 2003 var udtryk for en regelmæssig fast og kontinuerlig erhvervsmæssig beskæftigelse i Danmark, ligesom Landsretten ikke vurderede, at hendes ophold i Danmark var nødvendiggjort af en regelmæssig løbende personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv. Landsretten henviste til, at heller ikke Stephen Kinnock var blevet skattepligtig af de 3 enkeltstående møder, han havde holdt her i landet, hvilket SKAT København begrundede på følgende vis:

"Det er karakteristisk for de afgørelser, der statuerer skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, jævnfør § 7, stk. 1, med erhvervsmæssige forhold som afgørende faktor, at der er fokuseret på en vis sammenhæng mellem arbejde og ophold, regelmæssighed i varetagelsen af erhvervet og nødvendigheden af fysisk tilstedeværelse."

¹⁰ Se til støtte herfor [SKM 2013.316 DEP](#), hvor SKAT udtaler: "Møder af en sådan karakter har ikke på noget tidspunkt kunnet begrunde skattepligt efter kildeskattelovens § 7, stk. 1, med mindre de netop er led i et fast, kontinuerligt og varigt mønster af kortvarige og - set enkeltvis - spontane møder her i landet."

I ovennævnte afgørelse, refereret i Skatteministeriets Meddelelser 2007.353 anføres at "Såfremt spørgeren udfører arbejde under sine ophold i Danmark, vil den fulde skattepligt indtræde første gang, han arbejder her".

Men det betyder ikke, at der indtræder skattepligt ved et enkeltstående arbejdsophold i Danmark. ...

I Tidsskrift for Skatter og Afgifter 2002.504 har Ligningsrådet svaret, at -- når opholdet i Danmark primært er i feriemæssig sammenhæng og lignende, og personen 14 dage om året udfører arbejdsmæssige opgaver i form af forberedelse af undervisningsmateriale m.v. for schweiziske arbejdsgivere, indtræder der ikke fuld skattepligt.

Et enkeltstående møde lørdag den 8. august 2009 og efterfølgende i indkomståret 2010 indtil nu to møder henholdsvis fredag den 11. juni 2010 og onsdag den 16. juni 2010 i Danmark af erhvervsmæssig karakter, kan således efter SKATs opfattelse ikke begrunde indtræden af fuld skattepligt hverken den 1. januar 2009 eller den 8. august 2009, ligesom besvarelse af få enkeltstående telefonopkald og eventuelle mails findes ikke at kunne føre til et andet resultat. Der er ikke herved påbegyndt en regelmæssig fast og kontinuerlig varig erhvervsmæssig beskæftigelse eller varetagelse af indtægtsgivende erhverv her i landet. ..."

Landsretten begrundede altså sin frifindelse med, at skattemyndighederne i praksis accepterer erhvervsudøvelse i et vist omfang, uden at der indtræder fuld skattepligt af denne grund. Østre Landsret fandt, at 8 modeljobs i perioden 2001-2003 ikke var udtryk for en sådan regelmæssig fast og kontinuerlig varig erhvervsmæssig beskæftigelse her i landet, at det i sig selv udløste skattepligt for Camilla Vest.

Landsretten fandt ligeledes, at hendes ophold i Danmark ikke var nødvendiggjort af en regelmæssig (løbende) personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, ligesom den slog fast, at Camilla Vest ikke havde haft ophold i Danmark på mere end 180 dage om året. I overensstemmelse med Østre Landsrets afgørelse, har Landsskatteretten efterfølgende ændret Camilla Vests skatteansættelse for indkomstårene 2001 - 2003 ved afgørelse af 19. februar 2013.¹¹

Skatteministeriet meddelte den 22. maj 2013,¹² at de ikke ville klage over denne afgørelse, men at de vurderer Landsrettens afgørelse som mere lempelig end hidtidig praksis, jf. [SKM 2013.316 DEP](#).¹³ Som konsekvens vil SKAT snarest muligt udsende et nyt styresignal, som vil danne grundlag for en justering af SKATs Juridiske Vejledning, der beskriver praksis på skatteområdet.

4.15. Hovedaktionærens 5-6 møder, afgørelse af 22. januar 2013

[SKM 2013.76 SR](#) - som blev afgjort efter Landsrettens afgørelse i Camilla Vest sagen, men inden Landsskatterettens efterfølgende afgørelse og inden Skatteministeriets beslutning om ikke at indbringe Camilla Vest-sagen for Højesteret - vedrørte en hovedaktionær og direktør, som forespurgte, hvorvidt det ville udløse skattepligt til Danmark, hvis han deltog i enkelte møder eller andre arrangementer i forbindelse med ophold i sin bolig i Danmark.

Baggrunden for forespørgslen var, at hustruen var flyttet til Danmark i 2011, mens manden fortsat ville have bopæl, arbejde og fast tilknytning til Hong Kong. Dog udfører han også arbejde fra Malmø, hvilket også vil gøre sig gældende i fremtiden.

¹¹ <http://www.afgoerelsesdatabasen.dk/showdoc.aspx?schultzlink=dom-lsr-12-0238468>

¹² <http://www.skm.dk/presse/presse/pressemeddelelser/vest-sagaendreskattepraksis.html>

¹³ <http://skat.dk/SKAT.aspx?oId=2112741&vId=0>

Det kan dog ikke udelukkes, at han i enkelte tilfælde vil kunne modtage en invitation til at deltage i et møde eller lignende, der afholdes i Danmark. Skønsmæssigt vurderer han, at det drejer sig om 5-6 møder i Danmark i løbet af en periode på 7,5 måned. Der er dog ikke konkrete planer eller aftaler herom. Der er i stedet tale om møder, som han kan blive inviteret til med kort varsel, og hvor han forinden ønsker sin skattepligtige status afklaret.

Skatterådet fandt, at der er forskel på at deltage i tre enkeltstående, og for de to møders vedkommende meget kortvarige møder indenfor en periode på ca. 10 måneder - som tilfældet var i Stephen Kinnock-sagen - og så at deltage i 5-6 møder indenfor en periode på 7½ måned. Skatterådet udtalte således:

”SKAT finder ikke, at forholdene i de to sager er sammenlignelige.

Der er forskel på at deltage i tre enkeltstående, og for de to møders vedkommende meget kortvarige møder, indenfor en periode på ca. 10 måneder og så at deltage i 5-6 møder indenfor en periode på 7½ måned.

Spørgers møder i nærværende sag må derfor, som beskrevet ovenfor, betragtes som forventelige og nødvendige for en regelmæssig løbende personlig varetagelse af A's indtægtsgivende hverv og kan derfor ikke betegnes som "enkeltstående" møder.

SKAT finder derfor, at A's fulde skattepligt vil indtræde på det tidspunkt, hvor han første gang under et ophold i Danmark med det i spørgsmål 2 beskrevne opholds- og arbejdsmønster udfører arbejde, det vil sige deltager i de beskrevne møder med danske samarbejdspartnere, idet han på dette tidspunkt har taget ophold i Danmark, jf. KSL § 7, stk. 1.”

Afgørelsen kan undre, da også Stephen Kinnocks møder i Danmark har haft karakter af *forventelige og nødvendige møder* for at varetage sit indtægtsgivende erhverv. Mødet den 8. august 2009 foregik således med en stor dansk virksomhed i *arbejdsgivers regi*. Mødet den 11. juni 2010 foregik i *Statsministeriet*. Mens han til mødet den 16. juni 2010 *ankom i privatfly sammen med en række andre deltagere*, hvorefter alle fløj videre til Norge samme dag. Med andre ord: Selvom SKAT København kan have ret i, at der *”ikke herved er påbegyndt en regelmæssig fast og kontinuerlig varig erhvervsmæssig beskæftigelse* eller varetagelse af indtægtsgivende erhverv her i landet”, så har der utvivlsomt været tale om forventelige og nødvendige møder.

Det savner juridisk logik og mangler konsekvens i forhold til SKAT Københavns afgørelse i Stephen Kinnock-sagen, at Skatterådet i [SKM 2013.76 SR](#) kan vurdere 5-6 møder - som der ikke engang foreligger konkrete planer om at afholde - for mere *”forventelige og nødvendige”*, end de planlagte møder som Stephen Kinnock har deltaget i. Og det er usagligt, at Skatterådet så konsekvent afviser, at 5-6 møder indenfor 7,5 måned er sammenlignelige med 3 møder indenfor 10 måneder, da der jo netop er tale om ikke-planlagte møder, hvor den pågældende alene ønsker afklaret, om han kan acceptere arbejdsrelaterede invitationer eller ej.

Skatterådets afgørelse efterlader det indtryk, at de, der beder om bindende svar med henblik på at få deres fremadrettede retsstilling vurderet, bliver vurderet strengere og mere uigennemsigtigt end Stephen Kinnock, hvis arbejdsmønster blev vurderet bagudrettet og dermed ud fra en konkret vurdering af de faktuelle forhold. Med andre ord: Retspraksis er så uigennemsigtig og konkret baseret, at ingen på forhånd kan forudse, om ét, to, fem eller ti møder på dansk grund i løbet af en periode på 1-3 år vil udløse dansk skattepligt.

Derudover vækker det forundring og må anses som en tilsidesættelse af officialprincippet,¹⁴ at Skatterådet slet ikke berører Camilla Vest-sagen, som på daværende tidspunkt var afgjort af Landsretten. De to sager er således sammenlignelige, for så vidt angår arbejdsfrekvensen i

¹⁴ Princippet om at en offentlig myndighed har pligt til at oplyse en sag nødvendigt og tilstrækkeligt, før der træffes afgørelse, har karakter af en retsgrundsatning.

Danmark (5-6 møder inden for 7 måneder versus Camilla Vests 7 modelopgaver indenfor 7 måneder), ligesom de pågældende personer begge har en sådan selvbestemmelsesret i forhold til, om de vil påtage sig de arbejdsrelaterede opgaver i Danmark, at der heller ikke i [SKM 2013.76 SR](#) er belæg for at anse den pågældendes arbejdsrelaterede arrangementer her i landet for nødvendiggjort af en regelmæssig (løbende) personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv

5. Konklusion

Sammenfattende kan det konstateres, at praksis er forholdsvis restriktiv med hensyn til, hvad der kan betragtes som "ferie eller lignende", idet alle former for arbejde som udgangspunkt må anses for uforeneligt med "ferie eller lignende".

Der er dog også afgørelser, der accepterer en vis form for erhvervsmæssig aktivitet, uden at det fører til indtræden af fuld skattepligt. Dette har navnlig gjort sig gældende i de tilfælde, hvor de pågældende personer både havde primær bopæl, primært ophold og familieliv i udlandet, jf. eksempelvis TfS 1997.590 LSR og SKM 2002.525 LR

I TfS 1997.590 LSR blev begrebet "ferie eller lignende" sågar udvidet til også at omfatte tilfælde, hvor man kommer til Danmark *for* at arbejde, hvis der er tale om enkeltstående arbejdsarrangementer. Omvendt kan formålet med opholdet i Danmark også være *for arbejdsrelateret*. Hvis man således kommer til Danmark *for* at arbejde, og arbejdet ikke har karakter af et enkeltstående tilfælde, vil det udløse dansk skattepligt første gang man arbejder. jf. SKM 2006.41 SR.

Med Stephen Kinnock-afgørelsen foreligger der for første gang offentlig tilgængelig praksis om, at man godt kan have familie og udføre arbejde i Danmark, uden at det udløser fuld skattepligt. Arbejdets omfang skal dog være yderst begrænset. I Camilla Vest sagen blev det således oprindeligt anset for værende for meget, at man arbejdede 8 gange indenfor 3 år, mens man i Kinnock-sagen accepterede 3 møder indenfor 10 måneder. Hvis Stephen Kinnocks mødefrekvens på dansk grund var fortsat også i de efterfølgende år, kan det ikke udelukkes, at han ville være blevet kendt skattepligtig med tilbagevirkende kraft til 2009.

Siden har Østre Landsret afgjort, at Camilla Vests 8 modelopgaver alligevel ikke udløste fuld skattepligt til Danmark. Til trods for denne afgørelse, vurderede Skatterådet i SKM 2013.76 SR, at 5-6 potentielle møder indenfor en periode af 7-8 måneder vil udløse skattepligt.

Praksis illustrerer altså, at det er umuligt at forudsige, hvor meget arbejde man må udføre i Danmark, uden at det udløser fuld skattepligt. Der er med andre ord ingen konkrete holdepunkter eller retningslinjer at agere efter for de mange udenlandskdanskere, som i denne nye globaliserings- og it-verden lever et arbejdsliv i et andet land, end hvor deres familier bor. Praksis har ganske enkelt udviklet sig i en retning, hvor det i ét tilfælde er muligt at tage til Danmark *for at arbejde* uden, at det udløser skattepligt (TfS 1997.590 LSR), mens det i andre tilfælde vil udløse skattepligt, blot man tager sin telefon og besvarer sine mails (SKM 2012.311.LSR).

Det anbefales derfor, at der fastsættes nogle objektive regler for, hvor mange dage man som udenlandskdansker med primær bopæl og primær arbejde i udlandet må arbejde, når man er på ferie i Danmark. Sådanne objektive regler svarer i princippet til den skematiske regel, der gælder om, at det i hvert fald vil udløse dansk skattepligt, hvis man som udenlandskdansker med bopæl her i landet, også opholder sig her i over 180 dage indenfor et år eller i 3 måneder i træk.

Sådanne mere objektive og klare retningslinjer vil skabe større transparens, gennemsækelighed og dermed også retssikkerhed, hvilket må opveje de negative konsekvenser, der også er forbundet hermed.

Bilag 1: Oversigt over retspraksis på området.

Sagsnummer	Populærtitel	Familiemæssig tilknytning i DK ¹⁵	Antal arbejdsdage i DK	Arbejdets karakter	Skattepligt
TFS 1990.163 LSR	Ulønnet arbejde på søns minkfarm	÷	118 dage (16 uger)	Ulønnet arbejde på hans søns minkfarm	÷
TFS 1992.198 LR	80 overnatninger årligt	÷	80 dage	Møder, repræsentation og middage m.v.	+
TFS 1992.388 LSR	“weekendophold indenfor afgrænset årrække”	+	0	Ingen arbejde, alene ophold af feriemæssig karakter	÷
Tfs 1997.590 LSR	Operasangerindes enkeltstående arrangementer	÷	1	Operaarrangementer	÷
SKM 2002.252 LR	Undervisningsforberedelse under ferie i Danmark	÷	14 dage	Forberedelse til brug for undervisning i Schweiz	÷
SKM2006.41.SR	Direktørens 16 tjenesterejser indenfor 5 måneder	+	16 dage	Arbejdsrelaterede møder	+
SKM2006.212.SR	Galleri fra sommerbolig	÷	10-12 weekender om året	Salg af kunstværker, julekort og billeder fra eget galleri	+
SKM 2007.353 SR ¹⁶	1 ugentlig hjemmearbejdsdag	+	1 fast dag om ugen	Arbejdsopgaver fra boligen i Danmark	+
SKM2009.813.LSR	Bestyrelsesmøder i eget selskab udløser skattepligt	÷	4 dage	Arbejds møder som led i ens løbende indtægtserhvervelse	+
Landsskatterettens afgørelse i Camilla Vest-sagen (6/12-2000) ¹⁷	Camilla Vest-sagen I	+	7-8 dage	Modelrelaterede arbejdsopgaver	+
SKAT Københavns afgørelse af 16. september 2010	Stephen Kinnock-sagen	+	3 dage	Arbejdsrelaterede møder samt besvarelse af enkeltstående mails og opkald	÷

¹⁵ Med familiemæssig tilknytning til Danmark, mens hvor ens familiemæssige bånd er stærkest, evt. på grund af ægtefælles ophold i henholdsvis Danmark eller i udlandet.

¹⁶ Af afgørelsen fremgår det, at det vil udløse fuld skattepligt til Danmark, hvis den pågældende etablerer en permanent ordning med at tage ophold hos familien i Danmark i weekender og i ferier: *”Den omtvistede afgørelse fra 2007 (SKM.2007.353SR) drejede sig om en person, der boede i Belgien og som ønskede at besøge sin familie og børn i fælles hus i Danmark, uden at han derved blev fuldt skattepligtig. Skatterådet kunne anerkende, at han ikke blev skattepligtig, såfremt der var tale om en midlertidig ordning, der ikke strakte sig ud over 2-3 år.”* Afgørelsen blev ikke påberåbt i Stephen Kinnocks-sag, da SKAT vurderede, at fortolkningen var ulovlig. Dermed er der i dag sket en korrektion i SKATs juridiske vejledning.

¹⁷ Se også Landsrettens afgørelse længere nede i tabellen.

Analytisk gennemgang af praksis, for hvornår der indtræder skattepligt, ved arbejde i Danmark

SKM 2012.311 LSR	Den grønlandske direktør	+	Kontinuerlig varetagelse af arbejdsrelaterede arbejdsopgaver under ferie i DK	Besvarelse af mails og telefonopkald under et længerevarende ophold i DK	+
SKM 2012.140 SR	Direktørens jule- og sommerferie	÷	Sporadisk varetagelse af arbejdsrelaterede arbejdsopgaver under 6 ugers ferie i DK	Besvarelse af mails og telefonopkald under et 6 uger langt ferieophold i DK	÷
Østre Landsrets dom i Camilla Vest-sagen	Camilla Vest-sagen II	+	7-8 dage	Modelrelaterede arbejdsopgaver	÷
SKM 2013.76 SR	5-6 møder udløser skattepligt	+	5-6 dage	Arbejdsrelaterede møder	+